

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 200/2020

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 20/23-06-2020 της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

ΘΕΜΑ: «Γνωμοδότηση δικηγόρου για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ.αριθμ. 38/2020 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας».

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 23-06-2020, ημέρα Τρίτη και ώρα 11:30π.μ., στο Συνεδριακό Κέντρο του Πολυλειτουργικού χώρου (επί της οδού Θεμιστοκλέους 1 και Σοχιάς), συνήλθε σε κεκλεισμένων των θυρών τακτική συνεδρίαση, η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από την με αριθμό πρωτ.11262/20/19-06-2020 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, που εκδόθηκε και επιδόθηκε νόμιμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 75 του Ν.3852/10.

Στη συνεδρίαση αυτή ήταν:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

ΑΠΟΝΤΕΣ

1.Ζαχαρόπουλος Βασίλειος- Πρόεδρος/Αντιδήμαρχος	1.Αστερής Ευγένιος- Μέλος
2.Χριστοφόρου Ευάγγελος- Αντιδήμαρχος	2. Αμπού Χάντμπα Μισέλ – Μέλος
3. Παπαδόπουλος Βασίλειος- Αντιπρ./ Αντιδήμαρχος	
4.Νικολόπουλος Χρήστος – Μέλος.	
5.Κοτσαύτη-Παπαζαφειρόπουλου Αλεξάνδρα-μέλος	
6. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος – Μέλος	
7. Αναγνωστόπουλος Κων/νος- μέλος	

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο εννέα (9) μελών βρέθηκαν παρόντα επτά (7) μέλη και δύο (2) απών, ο πρόεδρος κ. Ζαχαρόπουλος Βασίλειος κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Ο κ. Αμπού Χάντμπα Μισέλ, προσήλθε στο 2^ο θέμα της προ-ημερήσιας διάταξης, ενώ ο κ. Χριστοφόρου Ευάγγελος αποχώρησε στο 5^ο θέμα από την επιτροπή, λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων.

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο.

.....

Στη συνέχεια της συνεδρίασης ο Πρόεδρος αναφερόμενος στο 8^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, ανέφερε τα εξής στα μέλη της Επιτροπής:

Ο Πρόεδρος, έθεσε υπ' όψη της Επιτροπής την από 19.06.2020 γνωμοδότηση της Νομικής Συμβούλου του Δήμου, στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«Γνωμοδότηση για άσκηση ένδικων μέσων σχετικά με την με αριθμό 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας (τακτική διαδικασία).

Δυνάμει της 9165/28-5-2020 απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου 'Ηλιδας, ζητήθηκε από τον πληρεξούσιο Δικηγόρο κ. Μπακόπουλο Αναστάσιο, η έκφραση γνώμης του για άσκηση ένδικων μέσων σχετικά με την με αριθμό 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας (τακτική διαδικασία).

Σύμφωνα με την από 26-5-2020 γνωμοδότηση εκτίθενται τα εξής:

«... Με την από 31/12/2018 (αριθ.καταθ.δικογρ.909/ΤΜ/197/18) αγωγή του το Ν.Π.Ι.Δ. με την επωνυμία «Τοπικός Οργανισμός Εγγείων Βελτιώσεων Σαβαλίων», που εδρεύει στην τ.κ. Σαβαλίων του Δ. 'Ηλιδας, εξέθετε ότι ο δήμος 'Ηλιδας, καθώς και οι άλλοτε αυτοδιοικούμενες κοινότητες Σαβαλίων, Αμπελόκαμπου, Σωστίου, Αυγείου και Καλυβιών έχουν καταστεί κύριοι αγροτικών εκτάσεων που προέκυψαν μετά το πέρας των εργασιών αναδασμού και τη συντέλεση της αναδιανομής των κτημάτων στην νότια ζώνη του Πηνειού Ποταμού Ηλείας, οι οποίες ολοκληρώθηκαν κατά τη δεκαετία του 1970. Ότι οι ως άνω οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης συνενώθηκαν με τον Δήμο 'Ηλιδας, ο οποίος ως καθολικός διάδοχος αυτών υπεισήλθε αυτοδικαίως στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις τους. Ότι οι εκτάσεις αυτές εξυπηρετούνται έκτοτε και έως σήμερα αδιαλείπτως από τα εγγειοβελτιωτικά έργα της τοπικής δικαιοδοσίας του και εξ αυτού του λόγου ο δήμος 'Ηλιδας έχει καταστεί αυτοδίκαια, εκ του νόμου και βάσει του καταστατικού και των κανονισμών λειτουργίας του ενάγοντος, μέλος του τελευταίου, υποχρεούμενο να καταβάλλει ετήσια συμμετοχή στο ενάγον, υπό τη μορφή της πάγιας στρεμματικής εισφοράς είτε του αντιτίμου της επιπλέον χρήσης αδρευτικού ύδατος. Ότι ο δήμος 'Ηλιδας δεν έχει καταβάλει, καίτοι όφειλε, τις πάγιες και ενιαίες εισφορές τρίτων (μη μελών του ενάγοντος) των ετών 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 και 2017 συνολικού ύψους 93.917,02 ευρώ, κατά τα αναλυτικά αναφερόμενα στην αγωγή. Ότι για την ως άνω οφειλή ενέχεται πλέον ο δήμος 'Ηλιδας που είναι αυτοδικαίως μέλος του και επομένως του οφείλει το συνολικό ως άνω ποσό. Περαιτέρω ο ΤΟΕΒ ιστορεί ότι κατά τη λήξη κάθε καλλιεργητικής περιόδου απέστειλε στον δήμο 'Ηλιδας πληρωμής έγγραφη ατομική ειδοποίηση όσον αφορά στο είδος, στο ύψος της κάθε εισφοράς καθώς και στο χρόνο αποπληρωμής της με την ειδικότερη μνεία ότι απώτερος χρόνος καταβολής είχε ορισθεί όχι το τέλος του τρέχοντος έτους για το οποίο είχαν επιβληθεί οι εισφορές, αλλά η έσχατη ημέρα του Φεβρουαρίου του αμέσως επόμενου έτους. Ότι για κάθε επίδικη οφειλόμενη εισφορά παρήλθε άπρακτη η ως άνω ημεροχρονολογία και ως εκ τούτου ο υπόχρεος πληρωμής επιβαρύνεται επιπλέον και με την προσαύξηση του 10% επί της οφειλόμενης εισφοράς, ως τούτο ορίζεται με την εκάστοτε απόφαση της Γ.Σ. των αντιπροσώπων των μελών του και αναγραφόταν στη σχετική ατομική ειδοποίηση προς τον υπόχρεο πληρωμής. Ότι ο τελευταίος είχε το δικαίωμα να προσφύγει με ένστασή του στο Δ.Σ. και εντός της οριζόμενης από τον ενάγοντα προθεσμίας των δεκαπέντε ημερών από τη συνήθη λήψη της ατομικής ειδοποίησης. Ότι η ως άνω προθεσμία παρήλθε άπρακτη και ως εκ τούτου οι επιβληθείσες καθυστερούμενες εισφορές μετά των προσαυξήσεων τους καθίστανται οριστικές τόσο ως προς το κεφάλαιο, όσο και ως προς την προσαύξηση εκάστης αυτών. Με βάση αυτό το ιστορικό, ο ΤΟΕΒ, δίδωκε, κυρίως κατά τις διατάξεις του ν.δ 3881/25.10.1958 "περί έργων εγγείων βελτιώσεων" (όπως αντικ. από το ν.δ 1277/1972) και επικουρικά κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού (άρθρο 904 ΑΚ), με απόφαση που να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να υποχρεωθεί ο δήμος 'Ηλιδας του να του καταβάλει το συνολικό ποσό των

93.917,02 ευρώ, έναντι πάγιων και ενιαίων εισφορών που αντιστοιχούν στα ως άνω έτη, όπως αυτές προσδιορίστηκαν με απόφαση της γενικής συνέλευσης των αντιπροσώπων των μελών του ενάγοντος και επικυρώθηκαν από το αρμόδιο όργανο, με το νόμιμο τόκο από την πάροδο της δήλης μέρας καταβολής, ήτοι από την επομένη της εσχάτης ημέρας του μηνός Φεβρουάριου (1^η Μαρτίου) του αμέσως επόμενου έτους για το οποίο είχε επιβληθεί εκάστη επίδικη καθυστερούμενη εισφορά, κατά τα αναλυτικά ιστορούμενα στην αγωγή, άλλως με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και έως την εξόφληση, καθώς και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην καταβολή των δικαστικών του εξόδων.

Επί της αγωγή αυτής εκδόθηκε η υπ' αρ. 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας (τακτική διαδικασία), η οποία έκανε δεκτή την αγωγή του αντιδίκου κρίνοντας ως εξής:

«Με το πέρας των εργασιών του αναδασμού και τη συντέλεση της αναδιανομής των κτημάτων επί της νότιας ζώνης του Πηνειού ποταμού Ηλείας, που ολοκληρώθηκαν κατά τη δεκαετία του 1970, ο εναγόμενος δήμος 'Ηλιδας (τότε δήμος Αμαλιάδας), καθώς και οι τότε αυτοδιοικούμενες κοινότητες Σαβαλίων, Αμπελοκάμπου, Σωστίου, Αυγείου και Καλυβιών (που πλέον συνενώθηκαν με τον εναγόμενο Δήμο 'Ηλιδας, ο οποίος ως καθολικός διάδοχος αυτών υπεισήλθε αυτοδικαίως στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις τους) κατέστησαν κύριοι και νομείς αγροτικών εκτάσεων της άνω περιοχής, που από τότε και μέχρι σήμερα εξυπηρετούνται συνέχεια και χωρίς καμία διακοπή από τα εγγειοβελτιωτικά έργα της τοπικής δικαιοδοσίας του ενάγοντος. Ειδικότερα μετά την κύρωση του αναδασμού, υπό το καθεστώς του οποίου εντάχθηκαν υποχρεωτικά οι αγροτικές περιφέρειες των ως άνω Ο.Τ.Α., ως και του οριστικού κτηματολογικού πίνακα, που καταρτίσθηκε ξεχωριστά για κάθε μια από τις ως άνω περιοχές, εκδόθηκαν από τη Διεύθυνση Γεωργίας του Νομού Ηλείας και υπέρ όλων των εις αυτόν εγγεγραμμένων κληρούχων τα αντίστοιχα παραχωρητήρια, που από την έκδοσή τους και μετά φέρονται μεταγεγραμμένα στα βιβλία των μεταγραφών του αρμόδιου κατά τόπο Υποθηκοφυλακείου. Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι προαναφερόμενοι πρώην Ο.Τ.Α φέρουν εξ' αρχής και δη από την έναρξη της λειτουργίας του ενάγοντος την ανελλιπή ιδιότητα του μέλους, καθόσον μέχρι και σήμερα έκαστος των ανωτέρω εξακολουθεί να εμφανίζεται στον μεν οριστικό κτηματολογικό πίνακα της περιφέρειάς τους ως ατομικός δικαιούχος των απαριθούμενων εις αυτόν αγροτεμαχίων του, με την για το καθένα από αυτά συγκεκριμένη έκτασή του, στους δε μετέπειτα κτητικούς τίτλους ως ο μοναδικός φορέας του δικαιώματος της κυριότητας επί των αγροτικών εκτάσεων, όπως αυτές προσδιορίζονται αναλυτικά εκεί, και αποτελούν ενιαία τεμάχια του αναδιανεμηθέντος ευρύτερου αγροκτήματος της περιφέρειάς τους. Ειδικά κατά την διαχρονική τους λειτουργία αποκτήθηκαν από αυτούς είτε αυτοδικαίως με την εγγραφή τους στον οριστικό κτηματολογικό πίνακα ως δικαιούχοι, είτε με την μετέπειτα κατάρτιση ανταλλακτικών συμβάσεων με άλλους ισοδύναμους σε αξία κλήρους, είτε τέλος με κληρονομική διαδοχή, εκτάσεις, που η επ' αυτών ατομική τους κυριότητα, νομή και κατοχή διατηρείται ανεξίτηλη και συνεχής μέχρι και σήμερα, και συγκεκριμένα στην δημοτική κοινότητα Αμαλιάδας ανήκει έκταση 13.747τ.μ., στην τοπική κοινότητα Αμπελοκάμπου έκταση 13.176τ.μ., στην τοπική κοινότητα Σωστίου έκταση 2.177τ.μ., στην τοπική κοινότητα Αυγείου έκταση 4.031τ.μ., στην τοπική κοινότητα Σαβαλίων έκταση 6.120τ.μ. και στην τοπική κοινότητα Καλυβιών έκταση 8.475τ.μ. Σήμερα οι άνω Ο.Τ.Α., ως και ο εναγόμενος δήμος 'Ηλιδας λειτουργούν υπό τη μορφή και διάρθρωση, που ορίζεται με τους νόμους 2539/1997 και 3852/2010 και έχουν πλέον υπαχθεί στην πλήρη δικαιοδοσία του εναγόμενου Δήμου, που ως εκ του νόμου καθολικός τους διάδοχος σε όλες τους τις πριν από την συγχώνευση σχέσεις και υποχρεώσεις τους υφίσταται και δραστηριοποιείται με την επωνυμία του Δήμου 'Ηλιδας. Ακολουθώντας και σε εφαρμογή των σχετικών διατάξεων «περί οργανισμών εγγείων βελτιώσεων» τέθηκε σε ισχύ η με αριθμό 44430/5381/1981/18.09.1968 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, με την οποία είχε αποφασισθεί η νόμιμη

σύσταση και ίδρυση του ενάγοντος με έδρα την τ.κ. Σαβαλίων, ως και η εδαφική του δικαιοδοσία, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και οι κτηματικές περιφέρειες τόσο της σημερινής δημοτικής κοινότητας Αμαλιάδας, όσο και αυτές των τοπικών κοινοτήτων που αναφέρονται λεπτομερώς ανωτέρω. Έκτοτε ο ενάγων παρέχει συνεχώς ανταποδοτικές υπηρεσίες υπό τον έλεγχο και την εποπτεία της πολιτείας, από την οποία έχει ανατεθεί στον ενάγοντα η διοίκηση, η συντήρηση και λειτουργία των εγγειοβελτιωτικών της έργων, ιδία δε του αρδευτικού δικτύου, των χωμάτων τάφρων ως και των αγροτικών οδών, που στο σύνολό τους βρίσκονται κατασκευασμένα εντός της τοπικής του περιφέρειας. Σύμφωνα με το καταστατικό του ενάγοντος, τους κανονισμούς λειτουργίας του, τις εκάστοτε ισχύουσες υπουργικές αποφάσεις, καθώς και με τις σχετικές διατάξεις του νόμου, με τις οποίες διέπονται οι οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων της χώρας, όλα τα φυσικά αλλά και τα νομικά πρόσωπα, που ως φορείς δικαιωμάτων συνδέονται με οιαδήποτε εμπράγματη σχέση με αγροτικά ακίνητα, που εξυπηρετούνται από τα δημόσια εγγειοβελτιωτικά έργα της τοπικής δικαιοδοσίας του ενάγοντος, καθίστανται υποχρεωτικά μέλη του και εξαιτίας της αυτοδίκαιης αυτής ιδιότητάς των έχουν την εκ του νόμου οικονομική υποχρέωση να συμμετέχουν και μάλιστα αναγκαστικά σε όλες τις δαπάνες και τα έξοδα, που κάθε χρόνο προϋπολογίζονται για τη διοίκηση, συντήρηση και λειτουργία των έργων. Η εκάστοτε ετήσια συμμετοχή τους, που βάσει του νόμου αντισταθμίζει όχι μόνο την από τα εγγειοβελτιωτικά έργα παρεχόμενη ωφέλεια, αλλά και την από αυτά εξυπηρέτηση των αγροκτημάτων, καταβάλλεται υπό τη μορφή είτε της πάγιας στρεμματικής εισφοράς, είτε του αντιτίμου της επί πλέον χρήσης αρδευτικού ύδατος, που το ποσό, ο χρόνος, ως και ο τρόπος πληρωμής τους καθορίζεται κάθε χρόνο από τη Γ.Σ. των αντιπροσώπων των μελών του ενάγοντος και μετά από σχετική εισήγηση του Δ.Σ. Την ίδια υποχρέωση υπέχουν και τα πρόσωπα, που χωρίς να είναι μέλη απολαμβάνουν από την προσωπική χρήση των εγγειοβελτιωτικών έργων την οποιαδήποτε εις βάρος του ωφέλεια. Στις εν λόγω περιπτώσεις και κατ' εφαρμογή του άρθρου 28 του από 13-9/7.11.1959 Β.Δ. το ύψος της ενιαίας εισφοράς τους διαμορφώνεται με βάση τις διατάξεις, που ισχύουν για τις επιβαλλόμενες επί των γεωργικών κτημάτων εισφορές και δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει το μέγεθος της ωφέλειας, που αποδεδειγμένα αποκομίζει ο χρήστης των εγγειοβελτιωτικών έργων κατά τη διάρκεια του έτους για το οποίο και επιβάλλεται αυτή. Προς τούτο και σε εφαρμογή των διατάξεων τόσο του νόμου, όσο και του καταστατικού του ενάγοντος συνήρχετο κάθε έτος η Γ.Σ. των αντιπροσώπων των μελών του, προκειμένου να διαμορφωθεί και στη συνέχεια να ψηφισθεί ο εξισωτικός τακτικός προϋπολογισμός εσόδων και εξόδων της αντίστοιχης διαχειριστικής χρήσης. Ειδικότερα και κατά την εκάστοτε προς τούτο ετήσια σύγκλησή της που πραγματοποιείτο συνήθως κατά τους πρώτους μήνες του αντίστοιχου έτους και πριν την έναρξη της καλλιεργητικής περιόδου: α) εξευρίσκετο ο τρόπος με τον οποίον θα έπρεπε να κατανεμηθούν σε βάρος των ωφελουμένων προσώπων τα προϋπολογιζόμενα λειτουργικά έξοδα, β) διαμορφώνεται για μεν τα μέλη του ενάγοντος (ιδιοκτήτες και αρδευτές) η αντίστοιχη ανά στρέμμα χρηματική τους συμμετοχή (πάγια ή αρδευτική εισφορά), για δε τα μη μέλη το ύψος της ενιαίας εισφοράς τους, που ως σύμμετρη και καλόπιστη ουδέποτε υπερέβαινε την πραγματική ωφέλεια, που επέφερε σ' αυτά η χρήση των εγγειοβελτιωτικών έργων και γ) αποφασίζεται η εφαρμογή της καταστατικής διάταξης, κατά την οποία η οποιαδήποτε εισφορά, που η πληρωμή της θα πραγματοποιείτο, όχι με τη λήξη του έτους για το οποίο είχε επιβληθεί ή στην οριζόμενη για αυτή προθεσμία, αλλά σε μεταγενέστερο αυτής χρόνο θα επιβαρύνεται επιπλέον και με την προσαύξηση, η οποία ορίζεται στο ποσοστό του 10%. Στη συνέχεια η απόφαση της γενικής συνέλευσης, των αντιπροσώπων των μελών του ενάγοντος αποστέλλετο στην αρμόδια υπηρεσία του Δήμου Ήλιδας, της οποίας ο αρμόδιος αντιδήμαρχος προχωρούσε στην εξ' ολοκλήρου επικύρωση του εγκριθέντος με αυτή προϋπολογισμού (αρ. 94 παρ. 5 περ. 3 του ν.3852/2010). Ειδικότερα και

για την περίοδο από το 2012 μέχρι και το 2017 η γενική συνέλευση των αντιπροσώπων των μελών του ενάγοντος είχε καθορίσει το ετήσιο ύψος της ανά στρέμμα εισφοράς των ιδιοκτητών (πάγιας) και της ενιαίας εισφοράς τρίτων (μη μελών) με τις εν σειρά αμετάκλητες αποφάσεις της και για το έτος: α) 2012 με την 2/3-10-2012, β) 2013 με την 3/24-3-2013, γ) 2014 με την 2/9-2-2014, δ) 2015 με την 2/24-2-2015, ε) 2016 με την 2/3-3-2016 και στ) 2017 με την 3/23-3-2017. Οι υπ' αριθ. 2/2015 και 2/2016 αποφάσεις έχουν εγκριθεί με τις 141/2015 και 102/2016 αντίστοιχες αποφάσεις του δημοτικού συμβουλίου 'Ηλιδας, ενώ οι λοιπές αποφάσεις της άνω γενικής συνέλευσης δεν έχουν εγκριθεί, παρά το γεγονός ότι εστάλησαν στα αρμόδια όργανα του δήμου 'Ηλιδας οι υπ' αριθ. 2/2012, 3/2013, 2/2014 και στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας η υπ' αριθ. 3/2017, παρελθούσης δε άπρακτης της 20ήμερης προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 40 του καταστατικού του ενάγοντος, προς έλεγχο, επεξεργασία και επιστροφή του προϋπολογισμού, κατέστησαν και αυτές οι αποφάσεις αμετάκλητες, δοθέντος ότι στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι η αρμόδια υπηρεσία συμφωνεί με τον προϋπολογισμό. Λαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, ο εναγόμενος Δήμος οφείλει στον ενάγοντα όχι μόνο τις πάγιες και αρδευτικές του εισφορές, αλλά και αυτές των μη μελών (τρίτων) των κάτωθι ετών, που στο σύνολό τους σήμερα ανέρχονται στο ποσό των 93.917,02 ευρώ. Συγκεκριμένα οφείλονται στον ενάγοντα τα εξής ποσά : I) Από τη Δημοτική Κοινότητα Αμαλιάδας (τέως Δήμο Αμαλιάδας): το συνολικό ποσό των 92.347,54 ευρώ, που προκύπτει για το έτος: Α) 2012 από το ποσό των 105,84 ευρώ για την πάγια εισφορά (13,747 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 96,22 ευρώ + 9,62 ευρώ η προσαύξηση 10% επί της εισφοράς), ως και από αυτό των 12.650 ευρώ για την ενιαία εισφορά τρίτων (11.500 ευρώ η εισφορά + 1.150 ευρώ η προσαύξηση 10% επ' αυτής), Β) 2013 από το ποσό των 105,84 ευρώ για την πάγια εισφορά (13,747 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 96,22 ευρώ + 9,62 ευρώ η προσαύξηση), ως και από αυτό των 15.812,50 ευρώ για την ενιαία εισφορά τρίτων (14.375 ευρώ η εισφορά + 1.437,50 ευρώ η προσαύξηση), Γ) 2014 από το ποσό των 105,84 ευρώ για την πάγια εισφορά (13,747 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 96,22 ευρώ + 9,62 ευρώ η προσαύξηση), ως και από αυτό των 15.812,50 ευρώ για την ενιαία εισφορά τρίτων (14.375 ευρώ η εισφορά + 1.437,50 ευρώ η προσαύξηση), Δ) 2015 από το ποσό των 105,84 ευρώ για την πάγια εισφορά (13,747 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 96,22 ευρώ + 9,62 ευρώ η προσαύξηση), ως και από αυτό των 15.812,50 ευρώ για την ενιαία εισφορά τρίτων (14.375 ευρώ η εισφορά + 1.437,50 ευρώ η προσαύξηση), Ε) 2016 από το ποσό των 105,84 ευρώ για την πάγια εισφορά (13,747 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 96,22 ευρώ + 9,62 ευρώ η προσαύξηση), ως και από αυτό των 15.812,50 ευρώ για την ενιαία εισφορά τρίτων (14.375 ευρώ η εισφορά + 1.437,50 ευρώ η προσαύξηση) και ΣΤ) 2017 από το ποσό των 105,84 ευρώ για την πάγια εισφορά (13,747 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 96,22 ευρώ + 9,62 ευρώ η προσαύξηση), ως και από αυτό των 15.812,50 ευρώ για την ενιαία εισφορά τρίτων (14.375 ευρώ η εισφορά + 1.437,50 ευρώ η προσαύξηση). II) Από την Τοπική Κοινότητα Αμπελοκάμπου: το συνολικό ποσό των 608,64 ευρώ, που προκύπτει από πάγιες εισφορές και για το έτος: Α) 2012 από το ποσό των 101,44 ευρώ (13,176 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 92,22 ευρώ + 9,22 ευρώ η προσαύξηση), Β) 2013 από το ποσό των 101,44 ευρώ (13,176 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 92,22 ευρώ + 9,22 ευρώ η προσαύξηση), Γ) 2014 από το ποσό των 101,44 ευρώ (13,176 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 92,22 ευρώ + 9,22 ευρώ η προσαύξηση), Δ) 2015 από το ποσό των 101,44 ευρώ (13,176 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 92,22 ευρώ + 9,22 ευρώ η προσαύξηση), Ε) 2016 από το ποσό των 101,44 ευρώ (13,176 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 92,22 ευρώ + 9,22 ευρώ η προσαύξηση) και ΣΤ) 2017 από το ποσό των 101,44 ευρώ (13,176 στρέμματα x 7,00 ευρώ το στρέμμα = 92,22 ευρώ + 9,22 ευρώ η προσαύξηση). III) Από την Τοπική Κοινότητα Σωστίου: το συνολικό ποσό των 100,50 ευρώ,

που προκύπτει από πάγιες εισφορές και για το έτος: Α) 2012 από το ποσό των 16,75 ευρώ (2,177 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 15,23 ευρώ + 1,52 ευρώ η προσαύξηση), Β) 2013 από το ποσό των 16,75 ευρώ (2,177 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 15,23 ευρώ + 1,52 ευρώ η προσαύξηση), Γ) 2014 από το ποσό των 16,75 ευρώ (2,177 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 15,23 ευρώ + 1,52 ευρώ η προσαύξηση), Δ) 2015 από το ποσό των 16,75 ευρώ (2,177 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 15,23 ευρώ + 1,52 ευρώ η προσαύξηση), Ε) 2016 από το ποσό των 16,75 ευρώ (2,177 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 15,23 ευρώ + 1,52 ευρώ η προσαύξηση) και ΣΤ) 2017 από το ποσό των 16,75 ευρώ (2,177 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 15,23 ευρώ + 1,52 ευρώ η προσαύξηση). IV) Από την Τοπική Κοινότητα Αυγείου: το συνολικό ποσό των 186,12 ευρώ, που προκύπτει από πάγιες εισφορές και για το έτος: Α) 2012 από το ποσό των 31,02 ευρώ (4,031 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 28,20 ευρώ + 2,82 ευρώ η προσαύξηση), Β) 2013 από το ποσό των 31,02 ευρώ (4,031 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 28,20 ευρώ + 2,82 ευρώ η προσαύξηση), Γ) 2014 από το ποσό των 31,02 ευρώ (4,031 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 28,20 ευρώ + 2,82 ευρώ η προσαύξηση), Δ) 2015 από το ποσό των 31,02 ευρώ (4,031 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 28,20 ευρώ + 2,82 ευρώ η προσαύξηση), Ε) 2016 από το ποσό των 31,02 ευρώ (4,031 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 28,20 ευρώ + 2,82 ευρώ η προσαύξηση) και ΣΤ) 2017 από το ποσό των 31,02 ευρώ (4,031 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 28,20 ευρώ + 2,82 ευρώ η προσαύξηση). V) Από την Τοπική Κοινότητα Καλυβιών: το συνολικό ποσό των 391,50 ευρώ, που προκύπτει από πάγιες εισφορές και για το έτος: Α) 2012 από το ποσό των 65,25 ευρώ (8,475 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 59,32 ευρώ + 5,93 ευρώ η προσαύξηση), Β) 2013 από το ποσό των 65,25 ευρώ (8,475 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 59,32 ευρώ + 5,93 ευρώ η προσαύξηση), Γ) 2014 από το ποσό των 65,25 ευρώ (8,475 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 59,32 ευρώ + 5,93 ευρώ η προσαύξηση), Δ) 2015 από το ποσό των 65,25 ευρώ (8,475 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 59,32 ευρώ + 5,93 ευρώ η προσαύξηση), Ε) 2016 από το ποσό των 65,25 ευρώ (8,475 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 59,32 ευρώ + 5,93 ευρώ η προσαύξηση) και ΣΤ) 2017 από το ποσό των 65,25 ευρώ (8,475 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 59,32 ευρώ + 5,93 ευρώ η προσαύξηση). VI) Από την Τοπική Κοινότητα Σαβαλίων: το συνολικό ποσό των 282,72 ευρώ, που προκύπτει από πάγιες εισφορές και για το έτος: Α) 2012 από το ποσό των 47,12 ευρώ (6,120 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 42,82 ευρώ + 4,28 ευρώ η προσαύξηση), Β) 2013 από το ποσό των 47,12 ευρώ (6,120 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 42,82 ευρώ + 4,28 ευρώ η προσαύξηση), Γ) 2014 από το ποσό των 47,12 ευρώ (6,120 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 42,82 ευρώ + 4,28 ευρώ η προσαύξηση), Δ) 2015 από το ποσό των 47,12 ευρώ (6,120 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 42,82 ευρώ + 4,28 ευρώ η προσαύξηση), Ε) 2016 από το ποσό των 47,12 ευρώ (6,120 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 42,82 ευρώ + 4,28 ευρώ η προσαύξηση) και ΣΤ) 2017 από το ποσό των 47,12 ευρώ (6,120 στρέμματα $\times$ 7,00 ευρώ το στρέμμα = 42,82 ευρώ + 4,28 ευρώ η προσαύξηση). Επομένως, μετά την κατάργηση και την ταυτόχρονη συνένωση όλων των ως άνω κοινοτήτων και δήμου, με τον εναγόμενο Δήμο, που ως καθολικός διάδοχος τούτων υπεισήλθε αυτοδικαίως και χωρίς καμία άλλη διατύπωση σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους νομιμοποιείται ο ενάγων να ζητήσει από τον εναγόμενο να καταβάλει τις οφειλόμενες εισφορές του και συγκεκριμένα αυτές που εκ του νόμου και του καταστατικού του ενάγοντος έχουν επιβληθεί σε βάρος τόσο του ιδίου, όσον και των συνενωθέντων με αυτόν κοινοτήτων και μάλιστα για τους λόγους και κατά τα ποσά, που σύμφωνα με τα παραπάνω ισχύουν για το αντίστοιχο είδος της κάθε μίας από τις ετήσιες εισφορές του, των οποίων η ολική συνολική οφειλή ανέρχεται στο ποσόν των 93.917,02 ευρώ. Να σημειωθεί ότι κατά τη λήξη κάθε

καλλιεργητικής περιόδου ο ενάγων απέστειλε στον εκάστοτε υπόχρεο πληρωμής έγγραφη ατομική ειδοποίηση όσον αφορά στο είδος, στο ύψος της κάθε εισφοράς καθώς και στο χρόνο αποπληρωμής της με την ειδικότερα μνεία ότι απώτερος χρόνος καταβολής είχε ορισθεί όχι το τέλος του τρέχοντος έτους για το οποίο είχαν επιβληθεί οι εισφορές, αλλά η έσχατη ημέρα του Φεβρουάριου του αμέσως επόμενου έτους, πλην όμως για κάθε επίδικη οφειλόμενη εισφορά παρήλθε άπρακτη η ως άνω ημεροχρονολογία και ως εκ τούτου ο εναγόμενος, ο οποίος ενέχεται, όπως σημειώθηκε ήδη ανωτέρω, για τις ενοχικές υποχρεώσεις των πρώην δήμου και κοινοτήτων που καταργήθηκαν και συνενώθηκαν με αυτόν ως καθολικός διάδοχος αυτών, αφενός μεν περιήλθε σε κατάσταση υπερημερίας οφειλέτη, αφετέρου δε επιβαρύνεται επί πλέον και με την προσαύξηση του 10% επί της οφειλόμενης εισφοράς, ως τούτο ορίζεται με την εκάστοτε απόφαση της Γ.Σ. των αντιπροσώπων των μελών του ενάγοντος και αναγραφόταν στη σχετική ατομική ειδοποίηση προς τον υπόχρεο πληρωμής. Εξάλλου ο εκάστοτε υπόχρεος πληρωμής είχε το δικαίωμα να προσφύγει με ένστασή του στο Δ.Σ. και εντός της οριζόμενης από τον ενάγοντα προθεσμίας των δεκαπέντε ημερών από τη συνήθη λήψη της ατομικής ειδοποίησης. Όμως η ως άνω προθεσμία παρήλθε άπρακτη και ως εκ τούτου οι επιβληθείσες καθυστερούμενες εισφορές μετά των προσαυξήσεων τους κατέστησαν οριστικές τόσο ως προς το κεφάλαιο, όσο και ως την προσαύξηση εκάστης αυτών. Περαιτέρω αποδείχτηκε ότι η υποχρέωση για καταβολή των επιβαλλόμενων εισφορών για κάθε έτος λήγει στο τέλος του μηνός Φεβρουάριου του αμέσως επόμενου έτους, οπότε τότε γεννιέται η αξίωση του ενάγοντος και είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη σύμφωνα με τον Ν. 2362/1995 (Δημόσιο Λογιστικό), ο οποίος καταργήθηκε από τον ισχύοντα από 1-1-2015 Ν.4270/2014 (Αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης - εποπτείας - Δημόσιο Λογιστικό) άρθρο 90 παρ. 1 και 91 εδ. α (όμοια ρύθμιση εισήχθη και με τα άρθρα 140 παρ. 1, 141 ν. 4270/2014). Επομένως, εφόσον η παραγραφή της απαίτησης αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους κατά το οποίο είναι δυνατή η δικαστική της επιδίωξη, για τις εισφορές π.χ. του έτους 2012 που κατέστησαν απαιτητές και ληξιπρόθεσμες στο τέλος του μηνός Φεβρουάριου 2013, η παραγραφή αρχίζει από τις 31.12.2013 και λήγει 31.12.2018. Με δεδομένο δε ότι με την υπό κρίση αγωγή ζητούνται οφειλές του εναγομένου ετών 2012 έως 2017, οι οποίες λήγουν αντίστοιχα την 31-12-2018, 31-12-2019, 31-12-2020, 31-12-2021, 31-12-2022, η δε υπό κρίση αγωγή κοινοποιήθηκε στην εναγόμενη την 31-12-2018, δεν τίθεται ζήτημα παραγραφής της οφειλής του εναγομένου ή μέρους αυτής, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού του εναγομένου ως ουσία αβασίμου. Τα ανωτέρω δεν ανατρέπονται από τις ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν ενόρκως με πρωτοβουλία του εναγομένου, οι οποίοι κατέθεσαν ότι ο εναγόμενος δήμος δεν κάνει χρήση του αποστραγγιστικού δικτύου του ενάγοντος, διότι διαθέτει δικό του δίκτυο όμβριων υδάτων και δίκτυο αποχέτευσης, τα οποία δεν έχουν σχέση με το αποστραγγιστικό δίκτυο του ενάγοντος, καθώς αυτοί περιορίζονται στις ανωτέρω δηλώσεις, χωρίς να προσδιορίζουν ούτε κατ' ελάχιστον περαιτέρω στοιχεία ως προς το ποιες συγκεκριμένες περιοχές και ποια συγκεκριμένα σημεία αφορούν τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης, ως προς τον τρόπο λειτουργίας τους που κατά τους ισχυρισμούς τους αποκλείει τη σύνδεσή τους με το δίκτυο του ενάγοντος και την εν γένει επιβάρυνση του αποστραγγιστικού του δικτύου, ενώ οι σχετικές καταθέσεις τους δεν επιβεβαιώνονται από κάποιο έγγραφο ή σχεδιάγραμμα.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η αγωγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει στον ενάγοντα το ποσό των ενενήντα τριών χιλιάδων εννιακοσίων δεκαεπτά ευρώ και δύο λεπτών (93.917,02 ευρώ), με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και έως την εξόφληση. Η απόφαση αυτή πρέπει να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή για μέρος του καταψηφιζόμενου, ως άνω, ποσού, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο διατακτικό, διότι η επιβράδυνση της εκτέλεσης θα επιφέρει σημαντική ζημία στον

ενάγοντα (άρθρ. 908 παρ. 1 εδ. στ' ΚΠολΔ). Τα δικαστικά έξοδα των διαδικών πρέπει να συμψηφιστούν καθόσον η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που εφαρμόστηκαν ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρο 179 ΚΠολΔ).» και εν συνεχεία δέχθηκε εν μέρει την αγωγή, υποχρέωσε τον δήμο Ήλιδας να καταβάλει στον ενάγοντα ΤΟΕΒ το ποσό των ενενήντα τριών χιλιάδων εννιακοσίων δεκαεπτά ευρώ και δύο λεπτών (93.917,02 ευρώ), με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και έως την εξόφληση και κήρυξε την απόφαση, κατά την αμέσως ανωτέρω διάταξή της, προσωρινώς εκτελεστή για το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000) ευρώ.

Οι υπερασπιστικοί ισχυρισμοί του Δήμου μας στην ανωτέρω υπόθεση, όπως αποτυπώθηκαν στις προτάσεις μας, ήταν οι κάτωθι:

«Επειδή η υπ' αρ 176/2017 ΜΠρΑμαλ (δημ. ΝΟΜΟΣ) έχει κρίνει ότι: «Ι. α) Στο άρθρο 12 §§ 5 και 6 του ισχύοντος Συντάγματος, προβλέπονται τα ακόλουθα: «5. Οι πάσης φύσεως γεωργικοί και αστικοί συνεταιρισμοί αυτοδιοικούνται κατά τους όρους του νόμου και του καταστατικού των, τελούντες υπό την προστασίαν και εποπτείαν του κράτους, υποχρεωμένου να μεριμνά δια την ανάπτυξιν αυτών. 6. Επιτρέπεται η δια νόμου σύστασις αναγκαστικών συνεταιρισμών αποβλεπόντων εις εκπλήρωσιν σκοπών κοινής ωφελείας ή δημοσίου ενδιαφέροντος ή κοινής εκμεταλλεύσεως γεωργικών εκτάσεων ή άλλης πλουτοπαραγωγικής πηγής, εξασφαλιζομένης πάντως της ίσης μεταχειρίσεως των συμμετεχόντων». Από τις διατάξεις αυτές, προκύπτει ότι οι συνεταιρισμοί, ως ιδιότυπες ενώσεις προσώπων που συνεργάζονται για την προάσπιση και προαγωγή των περιουσιακών, επαγγελματικών κ.λπ. συμφερόντων τους, αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, η οργάνωση και δράση των οποίων, μέσα στο οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο που καθιερώνει και κατοχυρώνει το Σύνταγμα με τις επί μέρους σχετικές διατάξεις του, τελεί υπό την προστασία και την εποπτεία του κράτους. Και προβλέπεται μεν ρητά από την τελευταία διάταξη η δυνατότητα της συστάσεως αναγκαστικών συνεταιρισμών, κατ' εξαίρεση από την εξυπακουόμενη αρχή της ελεύθερης συστάσεως και της ελεύθερης συμμετοχής σε συνεταιρισμούς, η εξαίρεση όμως αυτή αφορά αποκλειστικά και μόνο στον τρόπο της συστάσεως και τη μορφή της συμμετοχής των μελών του συνεταιρισμού, η οποία καθίσταται υποχρεωτική χωρίς να συνεπάγεται τη μεταβολή του νομικού χαρακτήρα των αναγκαστικά ιδρυομένων συνεταιρισμών ως νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου σύμφωνα με την έννοια της συνταγματικής αυτής διατάξεως. Περαιτέρω, οι τοπικοί οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων προβλέφθηκαν από το άρθρο 12 του ν.δ. 3881/1958 «περί έργων εγγείων βελτιώσεων» (ΦΕΚ 181). Το άρθρο 13 του ίδιου νομοθετήματος όρισε ότι οι οργανισμοί αυτοί (όπως και οι γενικοί οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων) αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου υποκείμενα στην εποπτεία του Υπουργείου Γεωργίας και ότι μέλη τους καθίστανται υποχρεωτικά όλα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που διατελούν σε μία από τις στο ίδιο άρθρο ειδικότερα απαριθμούμενες σχέσεις προς τα ακίνητα τα οποία βρίσκονται στην περιοχή της δικαιοδοσίας των οργανισμών αυτών. Στο άρθρο 14 καθορίζονται οι σκοποί των πιο πάνω οργανισμών, περιλαμβάνονται δε σ' αυτούς η διοίκηση των υδάτων που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους, η ρύθμιση της χρήσεως και η διανομή τους με την επιβολή κανονισμών αρδεύσεως, η αστυνόμευση πάνω στα ύδατα και στα σχετικά τεχνικά έργα, η επιβολή και βεβαίωση των υποχρεώσεων των ωφελουμένων κ.λπ. Με το άρθρο 15 προβλέπονται οι πόροι τους στους οποίους περιλαμβάνονται στρεμματικές εισφορές και τέλη, το αντίτιμο χρήσεως ύδατος, μισθώματα και άλλα δικαιώματα, ορίζεται δε ειδικότερα ότι η είσπραξή τους σε περίπτωση υπερημερίας ενεργείται κατά τις διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων. Τέλος, στο μεν άρθρο 16 διαγράφεται η διαδικασία συστάσεώς τους και ορίζονται τα όργανα διοικήσεώς τους, στο δε άρθρο 19 τέθηκε διάταξη κατά την οποία οι σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις (ν. 4639/1930) λειτουργούντες αναγκαστικοί συνεταιρισμοί εγγείων βελτιώσεων μπορούν να καταργούνται με

διάταγμα και οι μη καταργούμενοι μετατρέπονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας σε τοπικούς οργανισμούς εγγείων βελτιώσεων. Μεταγενέστερα, με το άρθρο 1 του ν.δ. 1218/1972 «περί αντικαταστάσεως και καταργήσεως διατάξεων των ν.δ. 3881/1958 κ.λπ.» (ΦΕΚ 133), η παράγραφος 1 του άρθρου 13 του ν.δ. 3881/1958 αντικαταστάθηκε ως εξής: «1. Οι οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων (ΟΕΒ) αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, λειτουργούντες συμφώνως προς τας διατάξεις του καταστατικού αυτών, τας του Ν.Δ. 3881/1958 «περί έργων εγγείων βελτιώσεων» και των εκτελεστικών αυτού διαταγμάτων, εφ' όσον δεν καταργούνται, τροποποιούνται ή συμπληρούνται δια του παρόντος». Περαιτέρω, στα μεν άρθρα 1 και 2 του ν. 414/1976 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων του Ν. 3881/1958 κ.λπ.» (ΦΕΚ 212) ορίστηκε ότι οι δαπάνες διοικήσεως, λειτουργίας και συντηρήσεως των εγγειοβελτιωτικών έργων επιβαρύνουν τους ωφελούμενους και καταβάλλονται από αυτούς με τη μορφή στρεμματικών εισφορών ή αρδευτικών τελών ή αντιτίμου χρήσεως ύδατος και ότι κατ' εξαίρεση ορισμένες από τις δαπάνες αυτές επιβαρύνουν το Δημόσιο, στο δε άρθρο 6 § 1 του ίδιου νόμου ορίστηκαν τα εξής: «1. Εις το τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του Ν.Δ. 3881/1958 προστίθεται εδάφιον έχον ως ακολούθως: «Οι ως άνω οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων τυγχάνουν οργανισμοί κοινής ωφέλειας και εκ τούτων οι Τ.Ο.Ε.Β. αποτελούν γεωργικά συνεταιριστικές οργανώσεις αναγκαστικής μορφής». Τέλος, στο άρθρο 27 του β.δ/τος της 13.9./7.11.1959 «Περί Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων» (ΦΕΚ 243 Α), ορίζεται ότι: «1. Έσοδα των Τ.Ο.Ε.Β. είναι τα δικαιώματα εγγραφής των μελών, ως και τα εν άρθρω 15 του Ν.Δ/τος 3881/1958 προερχόμενα τοιαύτα. 2. ...». Από τις πιο πάνω παρατεθείσες διατάξεις προκύπτει ότι οι τοπικοί οργανισμοί εγγείων βελτιώσεων αποτελούν ενώσεις προσώπων (φυσικών και νομικών) συνδεδεμένων με εμπράγματα σχέση προς τα αγροτικά ακίνητα μιας ορισμένης περιοχής, οι οποίες έχουν ως σκοπό την διοίκηση και τη ρύθμιση της χρήσεως των υδάτων της περιοχής τους καθώς και την επιμέλεια και διαχείριση των τεχνικών έργων εγγείων βελτιώσεων για την αύξηση της παραγωγής και την καλύτερη εκμετάλλευση των πιο πάνω ακινήτων. Οι ενώσεις αυτές, όπως διαμορφώθηκαν τελικά με τον τελευταίο από τους πιο πάνω νόμους χαρακτηριζόμενοι ρητά ως γεωργικές συνεταιριστικές οργανώσεις αναγκαστικής μορφής και σαν τέτοιες έχουν τον χαρακτήρα νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου κατά την έννοια του άρθρου 12 § 6 του Συντάγματος, όπως αυτή αναλύθηκε στην προηγούμενη σκέψη. Και ναι μεν από τις διατάξεις του ν.δ. 3881/1958 που αφορούν στις αρμοδιότητες των οργάνων των Τ.Ο.Ε.Β., όπως αυτές τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν, προκύπτει ότι τα όργανα αυτά μπορούν, μέσα στα πλαίσια του νόμου και του καταστατικού, να θεσπίζουν κανόνες υποχρεωτικούς για τα μέλη τους και να ασκούν απέναντι τους εξουσίες διοικητικού χαρακτήρα που φθάνουν μέχρι και τη λήψη καταναγκαστικών μέτρων, οι εξουσίες όμως αυτές εντάσσονται μέσα στη συνεταιριστική σχέση και δικαιολογούνται από τον αναγκαστικό τους χαρακτήρα, χωρίς όμως να μεταβάλουν τον συνεταιρισμό, σαν τέτοιο, σε αυτοδιοικούμενο οργανικό τμήμα της δημόσιας διοικήσεως, δηλαδή σε νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ΟΛΣΤΕ 2903/83, ΣΤΕ 4101/1995 σε ιστοσελίδα δικαστηρίου).β) Σύμφωνα με το άρθρο 101ΑΚ ενεργητικώς νομιμοποιούμενος για την άσκηση αγωγής ακύρωσης γενικής συνέλευσης σωματείου είναι και ο έχων έννομο συμφέρον τρίτος, ήτοι πρόσωπο που δεν συνδέεται με άμεση σχέση που να στηρίζεται στο σωματειακό δίκαιο. Άμεσο έννομο συμφέρον προς τούτο συντρέχει επί επελεύσεως και προς αποτροπή άμεσης βλάβης του τρίτου, για τον οποίο ισχύει η αποκλειστική αποσβεστική εξαμηνιαία προθεσμία του ίδιου άρθρου αρχομένης από την επομένη της λήψης της απόφασης και όχι από της γνώσεως του τρίτου, (βλ. Κρητικό, Όρια νόμιμης λειτουργίας συλλογικών οργάνων σωματείων, συνδικαλιστικών οργανώσεων και συνεταιρισμών, 1994, σελ. 124 - 134, Κατρά, Αγωγές, Αιτήσεις και Ενστάσεις Γενικών Αρχών Αστικού Κώδικα, 2015, σ. 262).γ) Τέλος, την ακυρότητα του άρθρου 101 ΑΚ κηρύσσει το

δικαστήριο ύστερα από αγωγή μέλους που δεν συναίνεσε ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον με απόφαση που κηρύσσει την ακυρότητα ισχύει έναντι όλων. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης σωματείου, καθώς και οι αποφάσεις των άλλων οργάνων τούτου, όπως οι αποφάσεις του Διοικητικού του Συμβουλίου και της Εφορευτικής Επιτροπής που ομοίως υπόκεινται στη ρύθμιση της άνω διάταξης (βλ. ΑΠ 408/2004 ΝοΒ 2005. 671), εφόσον αντιβαίνουν στο νόμο ή το καταστατικό είναι άκυρες, η ακυρότητα όμως αυτή, ένεκα γενικότερων λόγων δημοσίας τάξεως και ασφαλείας των συναλλαγών, απαιτείται απαραίτητως να κηρυχθεί από το δικαστήριο ύστερα από αγωγή, η οποία έχει διαπλαστικό χαρακτήρα, καθόσον με αυτή επιδιώκεται η ανατροπή της με την ελαττωματική απόφαση δημιουργηθείσας κατάστασης και θεμελίωση νέας, με απόφαση δικαστική, με την οποία εξαφανίζεται (ακυρώνεται) αναδρομικά η απόφαση της ΓΣ ή του ΔΣ ή της ΕΕ. Έτσι, μέχρι την έκδοση της κατά τα ανωτέρω απόφασης του δικαστηρίου που ισχύει έναντι πάντων, η απόφαση της ΓΣ ή του ΔΣ ή της ΕΕ παράγει τα έννομα αποτελέσματα της και αποκλείεται η κατ' ένσταση ή παρεμπόμπουσα έρευνα από το δικαστήριο της ακυρότητας της (βλ. ΑΠ 408/2004 ΝοΒ 2005.671, ΑΠ 663/1992 ΕλλΔνη 1994. 92, ΕφΛαρ 144/2010 ΕπισκεΔ 2010. 842), εάν δε προβληθεί κατ' ένσταση ή παρεμπόμπουσα, κατά την υποβολή άλλου αιτήματος ο σχετικός ισχυρισμός είναι απαράδεκτος (ΑΠ 1339/2014, ΑΠ 1696/2008 ΕλλΔνη 2011.1429, Κατράς, ό.π., σ. 261). Ο ως άνω περιορισμός δεν αναπτύσσει ισχύ στην περίπτωση ενώσεων προσώπων με εξουσία για λήψη καταναγκαστικών μέτρων και στα οποία ο νόμος προσδίδει σωματειακή μορφή, στην περίπτωση λήψης εξαναγκαστικών μέτρων σε τρίτους μη μέλη τους όπως αναγκαστικές εισφορές μετά την πάροδο εξαμήνου από τη λήψη της αποφάσεως των οργάνων τους, αφού, άλλως, θίγεται στον πυρήνα του το δικαίωμα δικαστικής προστασίας του τρίτου, ο οποίος καλείται να καταβάλει εισφορές των οποίων τη νομιμότητα δεν μπορεί εξ αντικειμένου να αμφισβητήσει, αφού ως μη έχων σχέση με την ένωση προσώπων αγνοεί τη λειτουργία και τις αποφάσεις των οργάνων του, ούτε έχει κάποιο λόγο να αναμιχθεί στη δράση του ή να πληροφορηθεί τις αποφάσεις του. Η δε παρεμπόμπουσα κρίση του Δικαστηρίου ως προς την ατομική εισφορά ουδόλως θίγει τη λειτουργία του νομικού προσώπου, ούτε προκαλεί ανασφάλεια δικαίου στη λειτουργία του προς τους τρίτους, αφού οι αποφάσεις των οργάνων του δεν θίγονται παρά μόνο ως προς το επιβληθέν μέτρο προς τον τρίτο, καθώς, υπό την αντίθετη εκδοχή οποιαδήποτε δυσμενής πράξη του νομικού προσώπου σε βάρος τρίτου που θα εκδηλωνόταν έξι μήνες μετά τη λήψη της απόφασης του οργάνου του προς τους τρίτους θα καθίστατο αφ' εαυτής νομικώς απρόσβλητη. Στην από 18.3.2015 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου αγωγή εκτίθεται ότι το εναγόμενο κατόπιν της από 26.2.2014 πράξης του Διοικητικού Συμβουλίου του και της από 26.6.2014 απόφασης της Γενικής Συνέλευσης αυτού με την από 14.7.2014 επιστολή του κοινοποιηθείσα με τηλεομοιοτυπία στις 15.12.2014 απαίτησε την καταβολή του ποσού των 1.500 ευρώ ως ετήσια εισφορά για την χρήση του οδικού δικτύου δικαιοδοσίας του από βαρέα οχήματα της ενάγουσας για την συλλογή γάλακτος από τέσσερις παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος των οποίων οι εγκαταστάσεις ευρίσκονται στην γεωγραφική περιοχή δικαιοδοσίας του. Ζητεί δε ως τρίτη έχουσα άμεσο έννομο συμφέρον εκ της επίδικης αποφάσεως του διοικητικού Συμβουλίου και της επίδικης αποφάσεως της Γενικής Συνέλευσης την ακύρωσή τους κατ' άρθρο 101 ΑΚ και την καταβολή του ποσού των 1.500 ευρώ με το νόμιμο τόκο από την επομένη της καταβολής του κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού, άλλως από της επιδόσεως της αγωγής της, άλλως από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου και την καταδίκη του εναγόμενου στα δικαστικά της έξοδα. Ως προς το αίτημά της όμως περί ακύρωσης της πράξης με αριθμό και ημερομηνία 2/26.2.2014 του Διοικητικού Συμβουλίου του εναγόμενου, ως και της απόφασης της Γενικής Συνέλευσης του εναγόμενου που περιλαμβάνεται στο πρακτικό με αριθμό και ημερομηνία 2/26.6.2014, καθ' ο μέρος της

επικυρώνει την ανωτέρω πράξη του Διοικητικού του Συμβουλίου, έχει ασκηθεί εκπροθέσμως, αφού οι ανωτέρω αποφάσεις έχουν ληφθεί στις 26.2.2014 και 26.6.2014, ενώ η κρινόμενη αγωγή κατατέθηκε στις 20.3.2015 και επιδόθηκε στις 23.3.2015, ήτοι μετά την πάροδο εξαμήνου από την έκδοση τους και επομένως πρέπει να απορριφθεί ως εκπρόθεσμη, δεδομένου ότι η πάροδος της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 101 ΑΚ λαμβάνεται υπόψη αυτεπαγγέλτως κατ' άρθρο 280 ΑΚ, σύμφωνα και με τα ειδικότερα εκτιθέμενα στην πρώτη (μείζονα υπό Ιβ) σκέψη της παρούσας. Αντίθετα, ως προς το καταψηφιστικό αίτημα της για καταβολή του ποσού των 1.500 ευρώ είναι νόμιμη, ερειδόμενη στα άρθρα 904 επ. ΑΚ, χωρίς να αναπτύσσουν ισχύ οι διατάξεις των άρθρων 101,280 ΑΚ ως προς την παρεμπόμπουσα κρίση του Δικαστηρίου για τη νομιμότητα της αναγκαστικής εισφοράς που νομικώς και λογικώς αναγκαίως προηγείται της κρίσης του δικαστηρίου περί της συνδρομής των προϋποθέσεων των επικαλούμενων διατάξεων των άρθρων 904 § 1 εδ. β' ΑΚ, καθώς άλλως οποιαδήποτε δυσμενής πράξη του νομικού προσώπου σε βάρος τρίτου που θα εκδηλωνόταν έξι μήνες μετά τη λήψη της απόφασης του οργάνου του θα καθίστατο αφ' εαυτής νομικώς απρόσβλητη κατά προφανή παράβαση του άρθρου 20 του Συντάγματος, σύμφωνα και με τα εκτιθέμενα στην πρώτη (μείζονα υπό Ιγ) σκέψη της παρούσας.Από ... αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η ενάγουσα είναι εταιρία με αντικείμενο την επεξεργασία και πώληση γάλακτος. Στο πλαίσιο της εμπορικής της δραστηριότητας συνεργάζεται με γαλακτοπαραγωγούς σε όλη τη χώρα, από τις κτηνοτροφικές μονάδες των οποίων παραλαμβάνει το γάλα που προορίζεται για επεξεργασία και πώληση, μεταξύ αυτών δε και τέσσερις κτηνοτρόφους, των οποίων οι μονάδες ευρίσκονται εντός των γεωγραφικών ορίων του εναγόμενου. Κατόπιν της από 26.2.2014 πράξης του Διοικητικού Συμβουλίου του και της από 26.6.2014 απόφασης της Γενικής Συνέλευσης αυτού με την από 14.7.2014 επιστολή του κοινοποιηθείσα με τηλεομοιοτυπία στην ενάγουσα στις 15.12.2014 απαίτησε την καταβολή του ποσού των 1.500 ευρώ ως ετήσια εισφορά για την χρήση του οδικού δικτύου δικαιοδοσίας του από τα βαρέα οχήματα της για την συλλογή γάλακτος από τους ανωτέρω τέσσερις παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος. Η ως άνω εισφορά επιβαλλόταν στην εναγόμενη και στο παρελθόν και συγκεκριμένα το έτος 2006 επιβλήθηκε εισφορά 3.000 ευρώ, το έτος 2007 επιβλήθηκε εισφορά 2.500 ευρώ κατόπιν αιτήματος της ενάγουσας για μείωση του αρχικού ποσού των 3.000 ευρώ, τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 επιβλήθηκε εισφορά 3.000 ευρώ για κάθε έτος, ενώ το έτος 2012 επιβλήθηκε εισφορά 1.500 ευρώ, το έτος 2013 επιβλήθηκε εισφορά 1.500 ευρώ και το έτος 2014 επιβλήθηκε η επίδικη εισφορά 1.500 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενες από 18.5.2006, 9-7-2007, 17.7.2008, 22.6.2009, 24.6.2010, 4.7.2011, 6.8.2012, 2.8.2013, 14.7.2014 20.1.2015 επιστολές του εναγόμενου προς την ενάγουσα). Ως αιτιολογία για την επιβολή της παραπάνω εισφοράς προβάλλεται ότι η κυκλοφορία βαρέων φορτηγών της εναγόμενης είναι «η κύρια αιτία της μεγάλης φθοράς του οδικού του δικτύου», ενώ το εναγόμενο επικαλείται και το άρθρο 8 § 1 του καταστατικού του κατά το οποίο «εάν ιδιοκτήτες κτημάτων, μεταλλείων, βιομηχανικών και άλλων εγκαταστάσεων, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, χωρίς να είναι μέλη, ή εάν είναι μέλη ιδιοκτήτες και άλλων ακινήτων, μεταλλίων ή βιομηχανικών κ.λπ. εγκαταστάσεων, που βρίσκονται μέσα ή έξω της περιοχής δικαιοδοσίας του Οργανισμού, έχουν ωφέλεια από τα, μέσα στην περιοχή του Οργανισμού, εκτελούμενα έργα, δύνανται αυτοί να υποχρεωθούν στην καταβολή εισφορών υπέρ του Οργανισμού». Με την από 19.1.2015 επιστολή της η ενάγουσα μετά τη λήψη αποσπάσματος της επίδικης απόφασης γενικής συνέλευσης εναντιώθηκε στην καταβολή του ποσού των 1.500 ευρώ, πλην όμως το εναγόμενο με την από 20.1.2015 επιστολή του επέμεινε στην καταβολή του ίδιου ποσού. Το ανωτέρω ποσό κατέβαλε η εναγόμενη στις 11.3.2015 προς αποφυγή λήψης αστικών και ποινικών μέτρων εξαναγκασμού στην καταβολή του ποσού αυτού δηλώνοντας με την από 2.2.2015 επιφύλαξη της ότι το ως άνω

ποσό αχρεωστήτως καταβάλλεται. Η ως άνω επιβολή εισφοράς είναι μη νόμιμη κατ' άρθρο 10 ν. 3881/1958 το οποίο προβλέπει την συμμετοχή των φυσικών ή νομικών προσώπων των οπωσδήποτε οφελόμενων εκ των έργων στις δαπάνες τούτων μεταξύ άλλων και (περίπτωση γ') στην καταβολή εξ ολοκλήρου των ετησίων δαπανών λειτουργίας, συντηρήσεως και διοικήσεως των έργων και τα οποία κατά τη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου «καταβάλλονται υπό μορφήν στρεμματικών εισφορών ή τελών, ή και υπό μορφήν αντιτίμου χρήσεως αρδευτικού ύδατος, εφ' όσον δια την τελευταίαν περίπτωση συντρέχουν ειδικοί λόγοι». Επομένως, ο νόμος βάσει του οποίου λειτουργεί το εναγόμενο ουδόλως προβλέπει την επιβολή «ετήσιας εισφοράς» και μάλιστα «για χρήση οδικού δικτύου», αλλά μόνο την επιβολή αρδευτικών τελών με στρεμματικές εισφορές και μόνο για αυτούς που επωφελούνται από τη χρήση του αρδευτικού δικτύου και μόνο. Επιπλέον, πάσχει και η αιτιολογία της επιβαλλόμενης πράξης, αφού κατά δίδαγμα κοινής πείρας οι αγροτικοί οδοί δεν φθείρονται «ιδίως» από την διέλευση ενός φορτηγού μία φορά την ημέρα, αλλά ιδίως από τους γεωργικές ελκυστήρες που ευρέως χρησιμοποιούνται από τους ιδιοκτήτες - καλλιεργητές των αρδευομένων γεωργικών εκτάσεων στους οποίους όμως η ενάγουσα δεν επιβάλλει αντίστοιχη «ετήσια εισφορά». Περαιτέρω, από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε η έκταση της φθοράς του οδικού δικτύου από το όχημα της ενάγουσας, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει εισφορά ως τρίτη, όπως προκύπτει και από τη διαφοροποίηση της εισφοράς, η οποία ανήλθε μέχρι το έτος 2011 στα 3.000 ευρώ και έκτοτε στα 1.500 ευρώ. Επομένως, η πράξη με αριθμό και ημερομηνία 2/26.2.2014 του Διοικητικού Συμβουλίου του ΤΟΕΒ, με το οποίο επιβλήθηκε εισφορά συνολικού ποσού 1.500 € για τη χρήση του οδικού δικτύου δικαιοδοσίας του ΤΟΕΒ για το έτος 2014, και β) η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΤΟΕΒ που περιλαμβάνεται στο πρακτικό με αριθμό και ημερομηνία 2/26.6.2014, καθ' ο μέρος της επικυρώνει την ανωτέρω πράξη του Διοικητικού του Συμβουλίου, ως προς την ενάγουσα είναι μη νόμιμη και επομένως αχρεωστήτως η ενάγουσα κατέβαλε στις 11.3.2015 το ποσό των χιλίων πεντακοσίων ευρώ (1.500 €) στο εναγόμενο. Ενόψει αυτών, η αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσία βάσιμη.».

Επειδή, λοιπόν, κατά τα ανωτέρω κριθέντα το Δικαστήριο Σας δύναται να κρίνει παρεμπιπτόντως την νομιμότητα της επιβολής της λεγόμενης «ενιαίας εισφοράς».

Επειδή, όπως έχει ήδη κριθεί από το Δικαστήριο Σας κατά τα ανωτέρω, η ως άνω επιβολή εισφοράς είναι μη νόμιμη κατ' άρθρο 10 ν. 3881/1958 το οποίο προβλέπει την συμμετοχή των φυσικών ή νομικών προσώπων των οπωσδήποτε ωφελημένων εκ των έργων στις δαπάνες τούτων μεταξύ άλλων και (περίπτωση γ') στην καταβολή εξ ολοκλήρου των ετησίων δαπανών λειτουργίας, συντηρήσεως και διοικήσεως των έργων και τα οποία κατά τη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου «καταβάλλονται υπό μορφήν στρεμματικών εισφορών ή τελών, ή και υπό μορφήν αντιτίμου χρήσεως αρδευτικού ύδατος, εφ' όσον δια την τελευταίαν περίπτωση συντρέχουν ειδικοί λόγοι». Επομένως, ο νόμος βάσει του οποίου λειτουργεί το ενάγον ουδόλως προβλέπει την επιβολή «ετήσιας εισφοράς», αλλά μόνο την επιβολή αρδευτικών τελών με στρεμματικές εισφορές και μόνο για αυτούς που επωφελούνται από τη χρήση του αρδευτικού δικτύου και μόνο.

Σε κάθε, δε, περίπτωση είναι παντελώς αβάσιμοι οι ισχυρισμοί του ενάγοντος σχετικά με την δήθεν επιβάρυνση που προκαλείται στο δίκτυο του από τα όμβρια ύδατα, τα λύματα και τα απορρίμματα του αστικού ιστού του δήμου Ήλιδας και της δήθεν φθοράς που προκαλείται στο οδικό δίκτυο της ευθύνης του.

Ειδικότερα, είναι ξεκάθαρο ότι οι τάφροι του ΤΟΕΒ Σαβαλίων δεν έχουν απολύτως καμία σχέση με το δίκτυο ομβρίων υδάτων και αποχέτευσης του Δήμου Ήλιδας. Ο Δήμος Ήλιδας διαθέτει δικό του αυτοτελές και ανεξάρτητο δίκτυο ομβρίων υδάτων και αποχέτευσης. Δίκτυο ομβρίων υδάτων έχει το

σύνολο του αστικού ιστού του Δήμου Ήλιδας και δη η δημοτική ενότητα Αμαλιάδας και οι τοπικές κοινότητες Σαβαλίων, Αμπελόκαμπου, Σωστίου, Αυγείου και Καλυβίων. Αποχετευτικό δίκτυο λυμάτων έχει η δημοτική ενότητα Αμαλιάδας, ενώ το σύνολο του υπόλοιπου αστικού ιστού του Δήμου Ήλιδας (σ.σ μεταξύ των οποίων οι τοπικές κοινότητες Σαβαλίων, Αμπελόκαμπου, Σωστίου, Αυγείου και Καλυβίων) εξυπηρετείται - όσον αφορά την απαγωγή των λυμάτων - υποχρεωτικά και εκ του νόμου από βόθρους, καθώς απαγορεύεται ρητώς η διοχέτευση λυμάτων σε δίκτυο όμβριων υδάτων.

Ως εκ τούτου είναι σαφές ότι ο ισχυρισμός του ενάγοντος ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν το αποστραγγιστικό δίκτυο της δικαιοδοσίας του, γίνεται διαχρονικά αποδέκτης του μεγάλου όγκου των όμβριων υδάτων, που ενώ ρέουν επιφανειακά από του ακάλυπτους και δομημένους χώρους των αστικών και ημιαστικών περιοχών της σημερινής Δημοτικής Ενότητας Αμαλιάδας, ως και όλων των ως άνω σημερινών τοπικών κοινοτήτων του Δήμου Ήλιδας, εκχέονται στη συνέχεια και δια μέσω των χωμάτων τάφρων στη θάλασσα του Ιονίου Πελάγους, καθώς και των πάσης φύσεως οικιακών λυμάτων και απορριμμάτων, που προέρχονται και αποβάλλονται από τους χώρους εξυπηρέτησης κατοικιών, οικοπέδων, ως και από αυτούς που χρησιμοποιούνται για την εν γένει κοινωνική, εμπορική και επαγγελματική δραστηριότητα των δημοτών του Δήμου Ήλιδας, είναι παντελώς αίολος, ανυποστήρικτος και πάνω από όλα ψευδής.

Αξίζει, δε, να σημειωθεί ότι ουδέν εκ των δικτύων ομβρίων υδάτων του συνόλου του Δήμου Ήλιδας καταλήγει σε έργο ανήκον στον ΤΟΕΒ Σαβαλίων.

Επίσης, ψευδής είναι ο ισχυρισμός του ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν ένεκα των ανωτέρω ομβρίων υδάτων και λυμάτων, καθώς και ένεκα ρήψης διαφόρων αντικειμένων, δημιουργούνται στο αποστραγγιστικό δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, δήθεν σοβαρές προσχώσεις, κυρίως με την εναπόθεση και την καθίζηση λάσπης, μιας και αφενός όπως προαναφέρθηκε τα όμβρια ύδατα του Δήμου Ήλιδας εξυπηρετούνται από το δίκτυο όμβριο υδάτων, τα λύματα εξυπηρετούνται από το αποχετευτικό δίκτυο ή από τους εκ του νόμου αναγκαιώς υφιστάμενους βόθρους, ενώ τα διάφορα αντικείμενα και απορρίμματα περισυλλέγονται από την υπηρεσία καθαριότητας μέσω των κάδων απορριμμάτων.

Συμπερασματικά, αντιλαμβάνεται εύκολα κανείς ότι ουδεμία πρόσθετη επιβάρυνση δεν προκαλείται για τους ανωτέρω λόγους στο δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, καθώς ούτε επιπρόσθετες συντηρήσεις και καθαρισμούς, ούτε δαπάνες πέραν του συνήθους μέτρου, ούτε κάποια αναντιστοιχία με τον σκοπό για το οποίο έχουν ταχθεί τα εν λόγω έργα, προκαλείται κατά τα ανωτέρω στον ΤΟΕΒ Σαβαλίων.

Αξίζει, δε, να σημειωθεί ότι εν τοις πράγμασι την επιτήρηση και έλεγχο του δικτύου του ΤΟΕΒ και δη τα σημεία απορροής, τον ασκεί ο Δήμος μας, προκειμένου να διαφυλάξουμε τις αγροτικές περιουσίες των δημοτών μας, από ενδεχόμενες πλημμύρες.

Όσον αφορά, δε, το οδικό δίκτυο, όπως έχει κρίνει και η ως άνω απόφαση, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας οι αγροτικοί οδοί δεν φθείρονται «ιδίως» από την διέλευση μερικών Ι.Χ.Ε αυτοκινήτων, αλλά ιδίως από τους γεωργικές ελκυστήρες που ευρέως χρησιμοποιούνται από τους ιδιοκτήτες - καλλιεργητές των αρδευομένων γεωργικών εκτάσεων στους οποίους όμως το ενάγον δεν επιβάλλει αντίστοιχη «ετήσια εισφορά».

Πέραν, ωστόσο, πάντων των ανωτέρω, αξίζει να σημειωθεί ότι ο Δήμος Ήλιδας αποτελεί αυτοτελές και ανεξάρτητο Ν.Π.Δ.Δ, συνεπώς, προκειμένου το ενάγον να μας «χρεώσει» ως τρίτο - μη μέλος με την ως άνω παράνομη «ενιαία εισφορά» για την δήθεν ωφέλεια που αποκομίζουμε από το δίκτυο και τα έργα της ευθύνης του, θα έπρεπε τουλάχιστον να αιτιολογήσει την απόφαση του και να αναφέρει ποια είναι η ωφέλεια που απολαμβάνει ο Δήμος Ήλιδας από την «προσωπική χρήση» των εγγειοβελτιωτικών του έργων - όπως χαρακτηριστικά αναφέρει και το ίδιο στην αγωγή του -. Πάντα, όσα αναφέρει σχετικά, ωστόσο,

το ενάγον στην αγωγή του αναφορικά με την ωφέλεια αυτή, δεν αφορούν το πρόσωπο του Δήμου Ήλιδας, αλλά την δήθεν ωφέλεια που αποκομίζουν τρίτοι – μη μέλη και δη πολίτες που δήθεν ωφελούνται από τα έργα αυτά.

Ήτοι, και για να γίνουμε πιο συγκεκριμένοι, το ενάγον δεν επικαλείται ότι τα όμβρια ύδατα, τα λύματα, τα απορρίμματα και η χρήση του οδικού δικτύου, που επιβαρύνουν τα εγγειοβελτικά του έργα προέρχονται από όργανα του Δήμου Ήλιδας, αλλά από τρίτους- μη μέλη απλούς πολίτες, τους οποίους, ωστόσο, ΔΕΝ ΧΡΕΩΝΕΙ ΜΕ ΕΝΙΑΙΑ ΕΙΣΦΟΡΑ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΓΕΓΟΝΟΤΟΣ ΟΤΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΟΥΤΟΙ ΚΑΝΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ!!!!

Περαιτέρω, όπως έκρινε και η ανωτέρα παρατιθέμενη απόφαση, από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε η έκταση της δήθεν φθοράς του αποστραγγιστού δικτύου και του οδικού δικτύου που δήθεν προκαλείται από τον Δήμου μας, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει εισφορά ως τρίτη.

Για όλους δε τους ανωτέρω λόγους το Δικαστήριο Σας θα πρέπει να κρίνει ως μη νόμιμη την επιβολή της εν λόγω ενιαίας εισφοράς.

Παραπέρα, όπως έχει κριθεί νομολογιακά, επειδή στο άρθρο 1 Ν. 2810/2000 (ΦΕΚ Α` 61) δίδεται ο νόμικος ορισμός του συνεταιρισμού και διαγράφεται ο σκοπός του. Με τον ορισμό αυτό διασφαλίζεται η βασική συνεταιριστική αρχή της "ανοικτής θύρας" κατά την οποία η συμμετοχή στο συνεταιρισμό είναι απόλυτα ελεύθερη (βλ. και τις διατάξεις των προϊσχυσάντων Ν. 1541/85 και 2169/93 και Γ. Μυρτάκη, Αγροτικές συνεταιριστικές Οργανώσεις, μέρος Α`, Αθήνα 1987, σελ. 5). Η σύσταση Αγροτικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων, πρέπει να αντιδιασταλεί απ` αυτή των αναγκαστικών συνεταιρισμών (άρθρο 12 παρ. 6 του Συντάγματος), η οποία προϋποθέτει : α) έκδοση ειδικού νόμου και β) ύπαρξη σκοπού και αντικειμένου αναγνωρισμένου και κατοχυρωμένου από την τελευταία διάταξη (εκπλήρωση σκοπών κοινής ωφέλειας ή δημοσίου συμφέροντος ή κοινής εκμεταλλεύσεως γεωργικών εκτάσεων ή άλλης πλουτοπαραγωγικής πηγής). Εξάλλου σε μια σειρά διατάξεων προβλέπεται η ίδρυση και λειτουργία Οργανισμών Εγγείων Βελτιώσεων (Ο.Ε.Β.) οι οποίοι διακρίνονται σε τοπικούς (ΤΟΕΒ) και Γενικούς (ΓΟΕΒ). Οι οργανισμοί αυτοί αποτελούν ν.π.ι.δ. (άρθρο 13 παρ. 1 Ν.Δ. 3881/1958) και σ` αυτούς ανήκει η διοίκηση, ρύθμιση χρήσεως και διανομή των υδάτων στην περιοχή της δικαιοδοσίας τους, η αστυνόμευση των έργων κλπ. Η ρύθμιση του άρθρου 13 παρ. 1 του Β.Δ/τος της 13-9/7-11-1959, κατά την οποία οι ΤΟΕΒ λειτουργούν επί συνεταιριστικής βάσεως και σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν.Δ. 3881/1958 και του οικείου καταστατικού, δεν προσδίδει στους ΤΟΕΒ συνεταιριστική ή αναγκαστική συνεταιριστική μορφή, αλλά αναφέρεται σε μια παραπλήσια με το συνεταιρισμό δομή και οργάνωση των ΤΟΕΒ. Πόροι των τελευταίων είναι οι στρεμματικές εισφορές και τέλη, το αντίτιμο χρήσεως αρδευτικού ύδατος, μισθώματα κλπ., οι οποίοι εισπράττονται είτε απ` ευθείας από τους Οργανισμούς, είτε μέσω της ΑΤΕ (άρθρα 15 παρ. 1 και 2 Ν.Δ/τος 3881/1958 και 4 παρ. 3 ν.δ. 1277/1972). Μέλη των ΟΕΒ καθίστανται υποχρεωτικά όλα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία διατελούν, σε σχέση με αγροτικά ακίνητα, σε μια από τις εξής σχέσεις : α) ιδιοκτήτες και νομείς και β) επί διαχωρισμού νομής και κυριότητας : αα) οι νομείς και οι προσωρινοί κάτοχοι, ββ) εμφυτευτές και επιφανειούχοι και γγ) επικαρπωτές, καθώς και αυτοί που έχουν εμπράγματο δικαίωμα χρήσεως ή οικήσεως (άρθρο 13 παρ. 3 Ν.Δ. 3881/1958). Πρέπει να σημειωθεί ακόμα ότι στα βασικά νομοθετήματα περί λειτουργίας των ΟΕΒ συναντάται διάσπαρτη η αρχή της ανταποδοτικότητας κατά την οποία οι δαπάνες λειτουργίας τους επιμερίζονται, στα αμέσως προαναφερόμενα πρόσωπα, ανάλογα με την έκταση και την ωφέλεια που αυτά αποκομίζουν. Ειδικότερα : α) η διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 Ν. 414/76 (ΦΕΚ Α/

212) προβλέπει ότι οι δαπάνες διοικήσεως, λειτουργίας και συντηρήσεως εγγειοβελτιωτικών έργων βαρύνουν τους ωφελουμένους, β) κατά τη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 2 Ν.Δ/τος 3881/1958 αναφέρει ότι οι οικονομικές υποχρεώσεις κατανέμονται μεταξύ των ωφελουμένων και γ) η μεν διάταξη του άρθρου 28 παρ. 1 του Ν.Δ/τος της 13-9/7-11-1959 προβλέπει και την υποχρέωση καταβολής εισφοράς φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία, χωρίς να είναι μέλη, αποκομίζουν ωφέλεια από τα έργα του Οργανισμού, η δε διάταξη του άρθρου 29 παρ. 1 του ιδίου ν.δ/τος προβλέπει ανάλογη απαλλαγή από τις εισφορές εκείνων των μελών των οποίων τμήμα της περιουσίας του δεν εξυπηρετείται ή δεν ωφελείται, καθ' οιονδήποτε τρόπο, από τα εκτελεσθέντα έργα.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα εκτεθέντα παραπάνω, η καταψήφιση των ποσών που αιτείται το ενάγον ως πάγια εισφορά παρίσταται αδικαιολόγητη εν προκειμένω, δεδομένου ότι ο Δήμος 'Ηλιδας δεν ασκεί γεωργοκτηνοτροφική δραστηριότητα και δεν ποιείται απολύτως καμία χρήση του δικτύου του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, ως εκ τούτου δεν μπορεί να θεωρηθεί ωφελούμενος από τη λειτουργία του δικτύου του οργανισμού. Συνακόλουθα, η κρισιολογούμενη αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί, ως αβάσιμη και κατά μέρος που το ενάγον αιτείται την καταψήφιση των πάγιων εισφορών (ίδτετε ενδεικτικά 91/2000 ΕΙΡ ΚΟΥΦΑΛ δημ. ΝΟΜΟΣ).

Προς επίρρωση των ως άνω ισχυρισμών μου προσκομίζω και επικαλούμαι την υπ' αρ. 91/2019 Ένορκη βεβαίωση του Ειρηνοδικείου Αμαλιάδας (ίδτετε Σχετ. 1), η οποία λήφθηκε μετά την νόμιμη κλήτευση της αντιδίκου, όπως αποδεικνύεται από την προσκομιζόμενη και επικαλούμενη υπ' αρ. 4129Γ/4-4-2019 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας του Εφετείου Πατρών Βασιλικής Σαββοπούλου, μετά της συνημμένης σε αυτήν από 3/4/2019 εξώδικης κλήσης γνωστοποίησης εξέτασης μαρτύρων (ίδτετε Σχετ. 2), στην οποία οι μάρτυρες μου Νικόλαος Χατζηγιάννης, Ιωάννης Νικάκης και Χρήστος Παπαγεωργίου καταθέτουν τα κάτωθι:

Ο Νικόλαος Χατζηγιάννης καταθέτει: «Εγώ είμαι υπάλληλος του Δήμου 'Ηλιδας και ειδικότερα εργάζομαι στην διεύθυνση υδάτων πόρων και εργάζομαι στην υπηρεσία αυτή, τόσο ως ΔΕΥΑ, όσο και με την νέα της μορφή, για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα ετών. Κατ' αρχήν θέλω να δηλώσω ευθύς εξ αρχής ότι οι τάφροι του ΤΟΕΒ Σαβαλίων δεν έχουν απολύτως καμία σχέση με το δίκτυο ομβρίων υδάτων και αποχέτευσης του Δήμου 'Ηλιδας. Ο Δήμος 'Ηλιδας έχει ιδικό του δίκτυο ομβρίων υδάτων και αποχέτευσης. Ειδικότερα, δίκτυο ομβρίων υδάτων έχει το σύνολο του αστικού ιστού του Δήμου 'Ηλιδας και δη η δημοτική ενότητα Αμαλιάδας και οι τοπικές κοινότητες Σαβαλίων, Αμπελόκαμπου, Σωστίου, Αυγείου και Καλυβίων, ενώ αποχετευτικό δίκτυο λυμάτων έχει η δημοτική ενότητα Αμαλιάδας. Και όσον αφορά τα λύματα, ωστόσο, οι τοπικές κοινότητες Σαβαλίων, Αμπελόκαμπου, Σωστίου, Αυγείου και Καλυβίων, εξυπηρετούνται δια μέσω βοθρων, καθώς απαγορεύεται ρητώς η διοχέτευση λυμάτων σε δίκτυο όμβριων υδάτων. Μετά ταύτα καθίσταται σαφές ότι ο ισχυρισμός του ενάγοντος ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν το αποστραγγιστικό δίκτυο της δικαιοδοσίας τους, γίνεται διαχρονικά αποδέκτης του μεγάλου όγκου των όμβριων υδάτων, που ενώ ρέουν επιφανειακά από του ακάλυπτους και δομημένους χώρους των αστικών και ημιαστικών περιοχών της σημερινής Δημοτικής Ενότητας Αμαλιάδας, ως και όλων των ως άνω σημερινών τοπικών κοινοτήτων του Δήμου 'Ηλιδας, εκχέονται στη συνέχεια και δια μέσω των χωμάτων τάφρων στη θάλασσα του Ιονίου Πελάγους, καθώς και των πάσης φύσεως οικιακών λυμάτων και απορριμμάτων, που προέρχονται και αποβάλλονται από τους χώρους εξυπηρέτησης κατοικιών, οικοπέδων, ως και από αυτούς που χρησιμοποιούνται για την εν γένει κοινωνική, εμπορική και επαγγελματική δραστηριότητα των δημοτών του Δήμου 'Ηλιδας, είναι παντελώς αίολος, ανυποστήρικτος και πάνω από όλα ψευδής. Επίσης, ψευδής είναι ο ισχυρισμός του ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν ένεκα των ανωτέρω ομβρίων υδάτων και λυμάτων, καθώς και ένεκα ρήψης διαφόρων αντικειμένων, δημιουργούνται στο αποστραγγιστικό δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, δήθεν σοβαρές προσχώσεις,

κυρίως με την εναπόθεση και την καθίζηση λάσπης, μιας και αφενός όπως προαναφέρθηκε τα όμβρια ύδατα του Δήμου Ήλιδας εξυπηρετούνται από το δίκτυο όμβριο υδάτων, τα λύματα εξυπηρετούνται από το αποχετευτικό δίκτυο ή από τους εκ του νόμου αναγκαιώς υφιστάμενους βόθρους, ενώ τα διάφορα αντικείμενα και απορρίμματα περισυλλέγονται από την υπηρεσία καθαριότητας μέσω των κάδων απορριμμάτων. Ως εκ τούτου είναι σαφές ότι καμία επιβάρυνση δεν προκαλείται για τους ανωτέρω λόγους στο δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, καθώς ούτε επιπρόσθετες συντηρήσεις και καθαρισμούς, ούτε δαπάνες πέραν του συνήθους μέτρου, ούτε κάποια αναντιστοιχία με τον σκοπό για το οποίο έχουν ταχθεί τα εν λόγω έργα, προκαλείται κατά τα ανωτέρω στον ΤΟΕΒ Σαβαλίων. Δεν μπορώ, δε, να μην υπογραμμίσω ότι στα τριάντα έτη που απασχολούμαι στην εν λόγω θέση στον Δήμο Αμαλιάδα αρχικά και Δήμο Ήλιδας εν συνεχεία, ούτε απορρίμματα, ούτε λύματα έχω δει στις αποστραγγιστικές τάφρους του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, κυρίως, όπως, δεν έχω δει τον ίδιο τον ΤΟΕΒ Σαβαλίων να προβαίνει σε κάποιον καθαρισμό ή συντήρηση. Αντιθέτως, μάλιστα, η υπηρεσία μας, επιτηρεί και ελέγχει, παρά το γεγονός ότι δεν είναι υποχρέωση μας, το δίκτυο του ΤΟΕΒ και δη τα σημεία απορροής, προκειμένου να διαφυλάξουμε τις αγροτικές περιουσίες των δημοτών μας, από ενδεχόμενες πλημμύρες. Τέλος, εξ όσων γνωρίζω εγώ, από τα τόσα χρόνια που είμαι στην παραπάνω υπηρεσία, κανένα δίκτυο ομβρίων υδάτων από όλες τις περιοχές που εντάσσονται στον Δήμο Ήλιδας σήμερα, δεν καταλήγει σε κάποιο από τα αποστραγγιστικά δίκτυα του ΤΟΕΒ Σαβαλίων. Από εκεί και πέρα ο Δήμος Ήλιδας, ως γνωστόν, δεν ασκεί γεωργοκτηνοτροφική δραστηριότητα και ουδεμία προσωπική χρήση του δικτύου του ΤΟΕΒ Σαβαλίων κάνει, ούτε αποκομίζει κάποια ωφέλεια από αυτό».

Ο Ιωάννης Νικάκης καταθέτει: «Εγώ είμαι υπάλληλος του Δήμου Ήλιδας πάνω από 20 έτη και συγκεκριμένα αρχικά της ΔΕΥΑ και μετά της διεύθυνσης υδάτων πόρων. Τα όσα ισχυρίζεται ο ΤΟΕΒ Σαβαλίων είναι παντελώς αβάσιμα. Ο Δήμος Ήλιδας έχει τόσο δίκτυο ομβρίων υδάτων όσο και αποχέτευσης και οι τάφροι του ΤΟΕΒ Σαβαλίων δεν έχουν κάποια σχέση με αυτά. Δίκτυο ομβρίων υδάτων υπάρχει στο σύνολο του Δήμου Ήλιδας, ενώ η δημοτική ενότητα Αμαλιάδας διαθέτει και αποχετευτικό δίκτυο λυμάτων. Οι λοιπές αστικές περιοχές του Δήμου, όσον αφορά τα λύματα, εκ του νόμου, εξυπηρετούνται από βόθρους, καθώς απαγορεύεται η απόρριψη λυμάτων σε αποστραγγιστικά δίκτυα ή δίκτυα ομβρίων υδάτων. Ταυτόχρονα, εκ των γνώσεων μου από τα τόσα χρόνια εμπειρίας μου με το θέμα, κανένα δίκτυο ομβρίων υδάτων του Δήμου Ήλιδας συνολικά, δεν καταλήγει σε κάποια αποστραγγιστική τάφρο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων. Συνεπώς, ο ισχυρισμός του ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν το αποστραγγιστικό δίκτυο του, γίνεται διαχρονικά αποδέκτης του μεγάλου όγκου των όμβριων υδάτων, της σημερινής Δημοτικής Ενότητας Αμαλιάδας, ως και των τοπικών κοινοτήτων του Δήμου Ήλιδας, καθώς και των πάσης φύσεως οικιακών λυμάτων και απορριμμάτων, είναι ψευδής. Εξίσου ψευδής είναι ο ισχυρισμός του ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι από τα παραπάνω, καθώς και από διάφορα απορρίμματα δημιουργούνται στο αποστραγγιστικό δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων προσχώσεις, από την εναπόθεση και την καθίζηση λάσπης. Και είναι ψευδής διότι, ως προανέφερα, τα όμβρια ύδατα του Δήμου Ήλιδας εξυπηρετούνται από το δίκτυο όμβριο υδάτων, τα λύματα εξυπηρετούνται από το αποχετευτικό δίκτυο ή από τους βόθρους και τα διάφορα αντικείμενα και απορρίμματα περισυλλέγονται από την υπηρεσία καθαριότητας. Συνεπώς, είναι ψευδές και λανθασμένο ότι προκαλείται οικονομική επιβάρυνση στον ΤΟΕΒ Σαβαλίων από τα παραπάνω και ότι χρειάζεται για τους λόγους αυτούς, επιπλέον συντήρηση και καθαρισμό το δίκτυο του. Εν τοις πράγμασι, δε, εργάζομαι εγώ στον Δήμο Αμαλιάδας και στον Δήμο Ήλιδας δεν έχω δει να δημιουργείται στις αποστραγγιστικές τάφρους του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, κάποιο πρόβλημα από λύματα, απορρίμματα ή όμβρια ύδατα του αστικού ιστού, ενώ στην πράξη τον έλεγχο και τον καθαρισμό όπου χρειάζεται του δικτύου του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, τον κάνει υπηρεσία μας – παρ' όλο

που δεν έχει υποχρέωση – και όχι ο ΤΟΕΒ Σαβαλίων. Τέλος, θέλω να δηλώσω ότι ο Δήμος 'Ηλιδας δεν ασκεί γεωργοκτηνοτροφικές δραστηριότητες, ως εκ τούτου ούτε χρήση του δικτύου του ΤΟΕΒ Σαβαλίων κάνει, ούτε κάποια ωφέλεια έχει από αυτό».

Ο Χρήστος Παπαγεωργίου καταθέτει: «Εγώ εργαζόμουν για πολλά έτη στις υπηρεσίες ύδρευσης του Δήμου 'Ηλιδας. Είναι σαφές ότι οι ισχυρισμοί του ΤΟΕΒ Σαβαλίων είναι αβάσιμοι και ανυποστήρικτοι. Ο Δήμος 'Ηλιδας διαθέτει και δίκτυο ομβρίων υδάτων και αποχέτευσης και ουδεμία σχέση έχουν τα δίκτυα αυτά με τους τάφρους του ΤΟΕΒ Σαβαλίων. Ο Δήμος 'Ηλιδας διαθέτει δίκτυο ομβρίων υδάτων στο σύνολο του Δήμου 'Ηλιδας, ενώ αποχετευτικό δίκτυο λυμάτων έχει η πόλη της Αμαλιάδας. Οι υπολοιπες περιοχές του Δήμου, εξυπηρετούνται αναγκαστικά και από τον νόμο από βόθρους, μιας και είναι απαγορευμένη η ριψη λυμάτων σε αποστραγγιστικά δίκτυα ή δίκτυα ομβρίων υδάτων. Από όσα γνωρίζω δε εγώ δεν υπάρχει κάποιο δίκτυο ομβρίων υδάτων του Δήμου 'Ηλιδας που να καταλήγει σε κάποια αποστραγγιστική τάφρο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων. Αποδεικνύεται, συνεπώς ότι τα όσα λέει ο ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν το αποστραγγιστικό δίκτυο του, γίνεται διαχρονικά αποδέκτης του μεγάλου όγκου των όμβριων υδάτων, της σημερινής Δημοτικής Ενότητας Αμαλιάδας, ως και των τοπικών κοινοτήτων του Δήμου 'Ηλιδας, καθώς και των πάσης φύσεως οικιακών λυμάτων και απορριμμάτων, είναι αναληθής. Αναληθή είναι και όσα διατείνεται ο ΤΟΕΒ Σαβαλίων ότι δήθεν από τα όμβρια ύδατα, τα λύματα και από διάφορα απορρίμματα δημιουργούνται στο αποστραγγιστικό δίκτυο του προσχώσεις, κυρίως από λάσπη, μιας και κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατό από την στιγμή που τα όμβρια ύδατα του Δήμου 'Ηλιδας εξυπηρετούνται από το δίκτυο όμβριο υδάτων, τα λύματα εξυπηρετούνται από το αποχετευτικό δίκτυο ή από τους βόθρους και τα διάφορα αντικείμενα και τα απορρίμματα μαζεύονται από την υπηρεσία καθαριότητας. Καμία οικονομική επιβάρυνση στον ΤΟΕΒ Σαβαλίων, δεν προκαλείται συνεπώς από τα παραπάνω και ούτε χρειάζεται για τους λόγους αυτούς, επιπλέον συντήρηση και καθαρισμό το δίκτυο του. Στην πράξη, άλλωστε, εποπτεία και καθαρισμό όπου απαιτείται του δικτύου του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, κάνει κυρίως ο ίδιος ο Δήμος 'Ηλιδας για να προστατέψει τις αγροτικές περιουσίες των δημοτών του από πλημμύρες και θεομηνίες. Ο δε Δήμος 'Ηλιδας καθεαυτός ουδέποτε έχει ασκήσει γεωργοκτηνοτροφικές δραστηριότητες, ούτε κάνει χρήση του δικτύου του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, ούτε κάποια ωφέλεια αποκομίζει καθ' οιονδήποτε τρόπο από το δίκτυο αυτό».

Εν κατακλείδι ο βασικός ισχυρισμός του δήμου μας στην εν λόγω υπόθεση ήτο ότι το αποστραγγιστικό δίκτυο και το οδικό δίκτυο της δικαιοδοσίας του ΤΟΕΒ ουδόλως επιβαρύνεται ούτε από όμβρια ύδατα των αστικών και ημιαστικών περιοχών της σημερινής Δημοτικής Ενότητας Αμαλιάδας, και των τοπικών κοινοτήτων του Δήμου 'Ηλιδας, καθώς και των πάσης φύσεως οικιακών λυμάτων και απορριμμάτων, ότι οι αγροτικοί οδοί δεν φθείρονται «ιδίως» από την διέλευση μερικών Ι.Χ.Ε αυτοκινήτων, αλλά ιδίως από τους γεωργικές ελκυστήρες που ευρέως χρησιμοποιούνται από τους ιδιοκτήτες - καλλιεργητές των αρδευομένων γεωργικών εκτάσεων και ότι εν γένει ουδεμία πρόσθετη επιβάρυνση δεν προκαλείται για τους ανωτέρω λόγους στο δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων, καθώς ούτε επιπρόσθετες συντηρήσεις και καθαρισμούς, ούτε δαπάνες πέραν του συνήθους μέτρου, ούτε κάποια αναντιστοιχία με τον σκοπό για το οποίο έχουν ταχθεί τα εν λόγω έργα, προκαλείται κατά τα ανωτέρω στον ΤΟΕΒ Σαβαλίων και εν γένει ουδεμία ωφέλεια αποκομίζει ο Δήμος μας από αυτά, ούτε σχέση ανταποδοτικότητας υφίσταται.

Η εν λόγω απόφαση απέρριψε τον παραπάνω ισχυρισμό ως ουσιαστικά αβάσιμο με την εξής ρητή αιτιολογία:

«Τα ανωτέρω δεν ανατρέπονται από τις ένορκες βεβαιώσεις των μαρτύρων που εξετάσθηκαν ενόρκως με πρωτοβουλία του εναγομένου, οι οποίοι κατέθεσαν ότι ο εναγόμενος δήμος δεν κάνει χρήση του αποστραγγιστικού δικτύου του

ενάγοντος, διότι διαθέτει δικό του δίκτυο όμβριων υδάτων και δίκτυο αποχέτευσης, τα οποία δεν έχουν σχέση με το αποστραγγιστικό δίκτυο του ενάγοντος, καθώς αυτοί περιορίζονται στις ανωτέρω δηλώσεις, χωρίς να προσδιορίζουν ούτε κατ' ελάχιστον περαιτέρω στοιχεία ως προς το ποιες συγκεκριμένες περιοχές και ποια συγκεκριμένα σημεία αφορούν τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης, ως προς τον τρόπο λειτουργίας τους που κατά τους ισχυρισμούς τους αποκλείει τη σύνδεσή τους με το δίκτυο του ενάγοντος και την εν γένει επιβάρυνση του αποστραγγιστικού του δικτύου, ενώ οι σχετικές καταθέσεις τους δεν επιβεβαιώνονται από κάποιο έγγραφο ή σχεδιάγραμμα.»

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ:

Κατά την γνώμη του γράφοντος πρέπει να ασκηθούν ένδικα μέσα και δη έφεση κατά της με αριθμό με αριθμό 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας (τακτική διαδικασία) (σ.σ εντός προθεσμίας 30 ημερών από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί η απόφαση αυτή στον Δήμο Ήλιδας), με την πρόταση να συνταχθεί τεχνική έκθεση στην οποία θα προσδιορίζονται και θα τεκμηριώνονται περαιτέρω στοιχεία ως προς το ποιες συγκεκριμένες περιοχές και ποια συγκεκριμένα σημεία αφορούν τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης του δήμου Ήλιδας, ως προς τον τρόπο λειτουργίας τους και κατά ποσό αποκλείει τη σύνδεσή τους με το δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων και την εν γένει επιβάρυνση του αποστραγγιστικού του δικτύου, συνοδευόμενης της εκθέσεως από τα σχετικά έγγραφα και σχεδιαγράμματα.

Επίσης, προτείνω κατ' όπιν της ασκήσεως εφέσεως και την άσκηση αιτήσεως αναστολής, προκειμένου να ανασταλεί η ανωτέρω απόφαση κατά το προσωρινώς εκτελεστό μέρος της, εφ' όσον θεωρείτε ότι η πληρωμή του εν λόγω ποσού θα επιφέρει υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη στον Δήμο.

Τέλος, προτείνω την χρήση της προρρηθείσας τεχνικής έκθεσης για την άσκησης αγωγής ακύρωσης (σ.σ με τους ίδιους ως άνω λόγους) της εκάστοτε ετήσιας απόφασης της Γ.Σ του ΤΟΕΒ Σαβαλίων δυνάμει της οποίας ορίζεται το ύψος και επιβάλλονται η πάγια και η ενιαία εισφορά».

Ως εκ τούτου εισηγούμαι να γίνει δεκτή η άνω από 26-5-2020 γνωμοδότηση του άνω Δικηγόρου, ήτοι να ασκηθούν ένδικα μέσα κατά της με αριθμό με αριθμό 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας (τακτική διαδικασία) (σ.σ εντός προθεσμίας 30 ημερών από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί η απόφαση αυτή στον Δήμο Ήλιδας), με την πρόταση να συνταχθεί τεχνική έκθεση στην οποία θα προσδιορίζονται και θα τεκμηριώνονται περαιτέρω στοιχεία ως προς το ποιες συγκεκριμένες περιοχές και ποια συγκεκριμένα σημεία αφορούν τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης του δήμου Ήλιδας, ως προς τον τρόπο λειτουργίας τους και κατά ποσό αποκλείει τη σύνδεσή τους με το δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων και την εν γένει επιβάρυνση του αποστραγγιστικού του δικτύου, συνοδευόμενης της εκθέσεως από τα σχετικά έγγραφα και σχεδιαγράμματα.

Επίσης, προτείνω κατόπιν της ασκήσεως εφέσεως και την άσκηση αιτήσεως αναστολής, προκειμένου να ανασταλεί η ανωτέρω απόφαση κατά το προσωρινώς εκτελεστό μέρος της, εφ' όσον θεωρείτε ότι η πληρωμή του εν λόγω ποσού θα επιφέρει υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη στον Δήμο.

Τέλος, προτείνω την χρήση της προρρηθείσας τεχνικής έκθεσης για την άσκησης αγωγής ακύρωσης (σ.σ με τους ίδιους ως άνω λόγους) της εκάστοτε ετήσιας απόφασης της Γ.Σ του ΤΟΕΒ Σαβαλίων δυνάμει της οποίας ορίζεται το ύψος και επιβάλλονται η πάγια και η ενιαία εισφορά.»

Κατόπιν, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 58 και του άρθρου 72 του ν.3852/2010, τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 4623/2019 (ΦΕΚ Α' 134), την υπ' αριθμ. 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου

Αποφασίζει ομόφωνα

Κάνει δεκτή την από 19.06.2020 γνωμοδότηση της Νομικής συμβούλου του Δήμου και:

Α) εγκρίνει να ασκηθούν ένδικα μέσα κατά της με αριθμό με αριθμό 38/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμαλιάδας (τακτική διαδικασία) (σ.σ εντός προθεσμίας 30 ημερών από την ημέρα που θα κοινοποιηθεί η απόφαση αυτή στον Δήμο 'Ηλιδας), με την πρόταση να συνταχθεί τεχνική έκθεση στην οποία θα προσδιορίζονται και θα τεκμηριώνονται περαιτέρω στοιχεία ως προς το ποιες συγκεκριμένες περιοχές και ποια συγκεκριμένα σημεία αφορούν τα δίκτυα ύδρευσης και αποχέτευσης του δήμου 'Ηλιδας, ως προς τον τρόπο λειτουργίας τους και κατά ποσό αποκλείει τη σύνδεσή τους με το δίκτυο του ΤΟΕΒ Σαβαλίων και την εν γένει επιβάρυνση του αποστραγγιστικού του δικτύου, συνοδευόμενης της εκθέσεως από τα σχετικά έγγραφα και σχεδιαγράμματα.

Β) εγκρίνει κατόπιν της ασκήσεως εφέσεως και την άσκηση αιτήσεως αναστολής, προκειμένου να ανασταλεί η ανωτέρω απόφαση κατά το προσωρινώς εκτελεστό μέρος της, εφ' όσον θεωρηθεί ότι η πληρωμή του εν λόγω ποσού θα επιφέρει υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη οικονομική βλάβη στον Δήμο.

Γ) εγκρίνει την χρήση της προρρηθείσας τεχνικής έκθεσης για την άσκησης αγωγής ακύρωσης (σ.σ με τους ίδιους ως άνω λόγους) της εκάστοτε ετήσιας απόφασης της Γ.Σ του ΤΟΕΒ Σαβαλίων δυνάμει της οποίας ορίζεται το ύψος και επιβάλλονται η πάγια και η ενιαία εισφορά.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 200/2020

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ